

УДК 378.011.3-051:811]:070

DOI <https://doi.org/10.33989/2519-8254.2020.7.238051>

ORCID 0000-0003-4213-5563

МЕДІАОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ПЕДАГОГІЧНА УМОВА ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Олена Биндас,

кандидатка педагогічних наук, доцентка, завідувачка кафедри романо-германської філології ДЗ «Луганського національного університету імені Тараса Шевченка».

У статті на основі аналізу актуальних досліджень і праць вітчизняних та зарубіжних науковців і практиків подано визначення медіаосвітніх технологій як засобів навчального процесу з використанням періодичних видань, радіо, телебачення, кіно, а також програмно-апаратних пристроїв, що забезпечують операції збирання, оброблення, накопичення, збереження й передачі інформації різними мовами.

Метою статті є теоретичне обґрунтування важливості медіаосвітніх технологій як однієї з педагогічних умов формування медіаграмотності майбутніх учителів іноземної мови; саме медіаосвітні технології визначають роль учителя іноземної мови як зразка для наслідування, знавця процесів мислення, вмілого користувача сучасними освітніми технологіями, пізнання і роль студента, якому слід почерпнути з цих демонстрацій якийсь набір прийомів і методів, які він зможе використовувати при конструюванні своїх власних знань. Відтак учитель розвивається сам і допомагає здбувачам освіти.

У ході роботи розглянуто різноманітні способи класифікації медіа- засобів, однак для дослідження потрібною й актуальною є така, що розкриє більші можливості використання новітніх інформаційних технологій на уроках вивчення іноземної мови.

Проаналізувавши різні підходи та класифікації медіаосвітніх технологій як однієї з педагогічних умов формування медіаграмотності майбутніх учителів іноземної мови, авторка доходить висновку, що на шляху досягнення таких високих показників виникають певні труднощі: це і брак знань самих учителів іноземної мови і викладачів, і проблеми з технічним обладнанням, і небажання йти в ногу з часом, і фінансова ситуація, в якій опиняються освіта та й загалом уся культура через постійне недофінансування. Але перспективи з якісного та ефективного застосування медіатехнологій в освіті є очевидними – науковий прогрес майбутніх учителів, а відтак і цілої держави.

Ключові слова: *засоби, медіаосвітні технології, заняття, студент, учитель іноземної мови, іншомовний.*

Постановка проблеми. Навчання майбутніх учителів іноземної мови (ІМ) передбачає комплексний і систематичний підхід як з боку викладачів, так і здобувачів. В умовах карантину самостійна робота студентів зростає в рази. І тут на допомогу для кращого розуміння та усвідомлення навчального матеріалу надходять новітні освітні технології, зокрема медіаосвітні. Вчителі ІМ мають бути медіаграмотними, медіакомпетентними та вміти застосовувати медіаосвітні технології з метою унаочнення тем занять з іноземної мови, навчити учнів чи студентів грамотно створювати свій медіапростір.

Аналіз актуальних досліджень свідчить, що теоретичні аспекти та методологічні засади медіаосвіти досліджують вітчизняні й зарубіжні науковці і практики: О. Волошенюк, І. Доніна, А. Іщенко, А. Єрмоленко, М. Кузьміна, В. Кульчинська, Г. Майборода, В. Мантуленко, М. Матвійчук, В. Протопопова, А. Сулім, І. Фатєєва, О. Федоров, Д. Баак (D. Baacke), К. Безелгет, (С. Bazalgette), Р. Хобс (R. Hobbs), Г. Дженкінс (H. Jenkins), С. Коммер (S. Kommer), Р. К'юбі (R. Kubey), Л. Мастерман

(L. Masterman), Дж. Поттер (J. Potter), С. Файлітзен (C. Failitzen), Е. Харт (A. Hart) і багато інших. Медіаосвітні технології та їх класифікації подають у своїх працях С. Деньгаєва, С. Іць, Г. Онкович, Г. Бестер (G. Bester), Л. Бренд (L. Brand), Дж. Грофф (J. Groff) та ін.

Метою статті є теоретичне обґрунтування важливості медіаосвітніх технологій як однієї з педагогічних умов формування медіаграмотності майбутніх учителів іноземної мови.

Виклад основного матеріалу. Під медіаосвітніми технологіями сучасна наука розуміє «методично-організаційні засоби навчального процесу з використанням періодичних видань, радіо, телебачення, кіно, а також програмно-апаратних пристроїв, що забезпечують операції збирання, оброблення, накопичення, збереження й передачі інформації» (Биндас, 2020, с. 27). Як бачимо, це поняття включає в себе досить широкий спектр засобів для черпання навчальної інформації і виглядає дещо невпорядкованим. Відтак ми скористаємось авторською методикою поділу медіаосвітніх технологій дослідниці С. Деньгаєвої (Деньгаєва, 2015). Дослідниця виділяє три основні групи: імітаційно-компілятивна, навчально-ситуативна та самостійно-креативна. Науковиця аргументує такий поділ відповідно до виду мовленнєвої діяльності, що є в основі складових мовленнєвої компетенції.

Під *імітаційно-компілятивними медіаосвітніми технологіями* розглядаються технології, у яких «навчально-пізнавальна діяльність побудована на імітації зразку та ігрових технологіях» (Биндас, 2020, с. 28). Оскільки діти переважно пізнають світ через гру і наслідування старших, то ефективними будуть способи гри іноземною мовою.

Наступна група представлена *навчально-ситуативними технологіями*, що є об'єднує прийоми, які максимально наближені до реального життя в іноземному середовищі, сповнені багатьох ситуацій і непередбачуваності.

Самостійно-креативна група об'єднує ті методи, які навчають самостійного мислення, спонукають до активних дій, розвитку творчого потенціалу.

Звичайно, сучасні медіа технології мають очевидні переваги над традиційними засобами і головна перевага їх полягає в тому, що вони:

1) дозволяють дистанційно керувати процесом навчання при вивченні іноземної мови в умовах експоненційного розвитку інформаційного простору, забезпечуючи коадаптації медіа та освітнього просторів в педагогічному процесі з метою «усунення» географічних і часових перепон для іншомовного опосередкованого спілкування в умовах безмежності, багатомовності та полікультурності;

2) забезпечують навчання необхідним навчальним інструментарієм, інформацією та комунікацією, стимулюючи його високу особистісну включеність у діяльність самонавчання;

3) спрямовані на співрозвиток іншомовної комунікативної компетенції та медіакомпетентності і, як результат, сприяють формуванню медіакомпетентності студента (Биндас, 2020, с. 16-17).

Саме медіаосвітні технології визначають роль учителя ІМ як зразка для наслідування, знавця процесів мислення, вмілого користувача сучасними освітніми технологіями, пізнання і роль студента, якому слід почерпнути з цих демонстрацій якийсь набір прийомів і методів, які він зможе використовувати при конструюванні своїх власних знань. Відтак учитель ІМ розвивається сам і допомагає студентам.

Існують різноманітні способи класифікації медіа-засобів (Іць, 2013). Однак для нас потрібною і актуальною є така, що розкриє більші можливості використання новітніх інформаційних технологій на уроках вивчення іноземної мови. Відтак, як ми уже зазначали вище, медіа технології можна класифікувати відповідно до мовленнєвої діяльності. Отже, класифікація складається з 3-х груп медіатехнологій: навчально-ситуативних; самостійно-креативних; імітаційно-компілятивних.

Відповідно кожна з цих груп включає в себе ще низку різних аудіо та відео прийомів. Правильний вибір та інтеграція медіатехнологій у професійну підготовку

майбутнього вчителя ІМ дозволять досягти цілей медіаосвіти, пов'язаних з уміннями студентів знаходити, готувати, передавати й отримувати необхідну інформацію.

Під *навчально-ситуативними медіаосвітніми технологіями* ми розуміємо «технології, які завдяки створеній обстановці, що максимально наближена до життя та майбутньої професійної діяльності, забезпечують умови мінливості та багатоваріантності. Вони вимагають від студентів уміння застосовувати отримані професійні та теоретичні знання в практичних ситуаціях на уроках іноземної мови. Дані технології складають базову модель трьох стадій «виклик – реалізація змісту – рефлексія», яка допомагає майбутнім учителям ІМ самим визначати цілі навчання, здійснювати продуктивну роботу з інформацією та розмірковувати про те, що вони дізналися» (Іць, 2013, с. 38).

Перша з означених стадій – стадія виклику (*evocation*) – задає мотивацію, яка спонукає до роботи з новою інформацією та пробуджує інтерес до теми; інформаційну, яка актуалізує наявні знання з теми та комунікаційну, яка забезпечує безконфліктний обмін думками. Багато в чому ефективні, і послідовність наступних дій залежить від добре виконаної поточної стадії. На цій стадії пригадуються попередні здобуті знання і навички для того, щоб навести правильні логічні зв'язки з новою інформацією (Онкович, 2007).

Наступною є стадія осмислення-реалізації (*realization*). Тут є безпосередньо робота із представленою інформацією іноземною мовою, знайомство з нею (текст, відеофільм та ін.) та постійний контакт для збереження цікавості та поглиблення в нову ситуацію.

Остання третя стадія передбачає рефлексію (*reflection*) – стадія найбільш творча і цікава, де самостійно учень може проявити потенціал. Тут проявляються навички комунікаційні для ефективного спілкування іноземною мовою між студентами та обміну думками, здобуваються нові знання, водночас відкриваються ширші перспективи для майбутніх відкриттів, а також формування власної думки щодо побаченого й почутого (Онкович, 2007).

Як ми вже зазначали, кожен з трьох видів медіа технологій, у свою чергу, ще поділяються на такі, що мають візуальну опору, аудіо опору та аудіо-відео опору.

А. Навчально-ситуативні медіаосвітні технології з візуальною опорою.

Тут теж ще можна виділяти ті, які ефективні при проведенні лекційних чи семінарських занять з іноземної мови, однак ми просто їх назвемо і коротко схарактеризуємо.

– «Ключові слова» при вивченні нових термінів курсу. Лектор дає майбутнім учителям ІМ чотири-п'ять ключових термінів і пропонує шляхом «мозкового штурму» дати загальне трактування цих термінів і припустити, як вони будуть застосовуватися на занятті. Наприкінці заняття можна повернутися до даної теми, щоб перевірити правильність осікання на початку заняття і спробувати ввести нові слова в контекст.

– «Бортовий журнал» – розділяємо аркуш паперу на частини і записуємо у першій колонці те, що знаємо. Потім після обговорення почутої інформації – те, що тепер відомо. Згодом ставимо «+» чи «-» відповідно до того, що з'ясувалось було правильним, а що ні.

– Медіаосвітня технологія «Двочастинний щоденник» – пов'язати зміст тексту зі своїм особистим досвідом.

– Медіаосвітня технологія «Тричастинний щоденник» має третю графу – «листи до вчителя». Ця технологія дозволяє працювати не тільки з медіаінформацією іноземною мовою, але і проводити діалог з викладачем з приводу прочитаного (побаченого).

– Медіаосвітня технологія «Зведена таблиця» – «лінії порівняння», тобто характеристики, за якими майбутні вчителі ІМ порівнюють різні педагогічні явища або формулюють їх самі. Для того, щоб в якійсь групі «ліній порівняння» не було занадто багато, можна запропонувати наступний спосіб: вивести на дошку абсолютно всі

пропозиції студентів щодо «ліній», а потім попросити їх визначити найбільш важливі. «Важливість» необхідно аргументувати.

– Технологія «Таблиця-синтез» може бути продуктивно використана на методичних колоквиумах для роботи з автентичним текстом зі спеціальності, наприклад, Філологія чи Середня освіта. Мова і література (англійська). Спочатку викладач пропонує студентам питання, що показує проблеми у різних автентичних текстах. Студентів просять підібрати ключові слова, фрази, які, як їм здається, можуть бути опорними в тексті. Майбутні вчителі ІМ самостійно (або в групі) заповнюють верхню частину першої графі таблиці, далі пропонується сам текст. Після прочитання або слухання тексту таблиця заповнюється повністю.

– Медіаосвітню технологію «Таблиця-KWL» (знаємо, хочемо зізнатися, дізналися) ефективно можна використовувати для того, що ми вже вивчили на уроках з іноземної мови. Для цього на початку уроку тезово написати в одній колонці, що ми знаємо, потім наші очікування відповідно до теми заняття, а наприкінці уроку те, що вже дізналися (Биндас, 2020).

Б. Навчально-ситуативні медіаосвітні технології з аудіо-візуальною опорою.

У цю групу можна додати різні медіатехнології, що поєднують аудіо і відео засоби, однак назвемо найбільш поширені та ефективні.

– Медіаосвітня технологія «Спільний пошук» – вибір цікавого початкового матеріалу іноземною мовою з прикладами з повсякденного життя.

– «Правильна» мова допоможе краще зрозуміти особливості уроку іноземної мови.

– Медіаосвітня технологія «Diligent watching» («Добросовісний перегляд») опрацювання слів та виразів класного вжитку, змісту та структури речень, висловлювань іноземною мовою. Зазвичай поширеними є такі види роботи з відеоматеріалами: звичайний перегляд; перегляд з повтором (з метою кращого розуміння); використання стоп-кадру (допомагає сконцентруватись на виразах, передбачити події та перевірити розуміння побаченого та почутого); перегляд слайдів у зворотному порядку; перегляд із середини відео; перегляд тільки початку або тільки кінця відео; робота у групах (перегляд відеоуривків однією групою, прослуховування іншою групою); перегляд уривка без звукового супроводу (скласти можливі діалоги чи придумати кінцівку історії); відтворення певної сцени уроку по пам'яті тощо (Bester, Brand, 2013).

– Медіаосвітня технологія «Концептуальне колесо» – вчитель на дошці або на папері записує висловлювання студентів, їхні ідеї щодо певної проблеми. Робиться це у вигляді кола, де в центрі проблема, а навколо по ступені вирішення цього питання.

– Технологія «Fishbone» («Риб'яча кістка»), завданням якої є на верхніх «кістках риби» сформулювати проблему, а на «нижніх кістках» скелета риби – зафіксувати факти, що підтверджують існування цієї проблеми. Найкращим способом для створення діаграми «Fishbone» є використання онлайн інструменту під назвою *Creately* (<http://creately.com/>), який дозволяє створювати діаграми «Fishbone» онлайн безкоштовно.

Самостійно-креативні медіаосвітні технології.

Під цим видом технологій поєднані ті техніки, які вдало поєднують і самостійні, й творчі з метою отримання продукту інтелектуальної діяльності.

В. Самостійно-креативні медіаосвітні технології з візуальною опорою.

– Медіаосвітня технологія «Wordcloud» («Хмара зі слів») – представляються найбільш часто використовувані слова в тексті. Чим більший курсив слова, тим частіше воно використовується у медіатексті іноземною мовою.

– Медіаосвітня технологія «Press-analyses» («Прес-аналіз») – інші учасники навчального процесу можуть побути в ролі вчителя ІМ і направляти інших у роботі над медіатекстом (який повинен відрізнятися інформативністю, актуальністю теми, викликати інтерес в аудиторії).

– Медіаосвітня технологія «Колажування» передбачає завдання, які орієнтовані на розвиток уяви, фантазії, асоціативне мислення, невербальне сприйняття з

використанням ігрових або рольових можливостей педагогічного процесу. Основні типи творчих завдань – це створення рекламних афіш власного медіатексту (наприклад: афіші до професійних медіатекстів іноземною мовою) за допомогою фотоколажу з домальовуваннями або заснованих на оригінальних власних малюнках; створення малюнків і колажів, які ілюструють твори медіакультури; створення мальованих «коміксів» за мотивами тих чи інших медіатекстів, розрахованих на певну вікову аудиторію.

Г. Самостійно-креативні медіаосвітні технології з аудіоопорою.

Основною таких технологій є створення телевізійних або кінематографічних міні-сценаріїв.

– Медіаосвітня технологія «Аудіо-колажування» передбачає завдання з використанням звукових ефектів, які можна завантажити безкоштовно з Інтернету (<http://www.ilovewavs.com>, <http://www.sounddogs.com/>), редагувати їх і використовувати в різноманітних студентських проєктах. Звук може бути використаний як шумовий ефект, звукова ілюстрація, звуковий супровід.

– Аудіо: функціональні шуми; окремі звуки; слова; джазовий ритм; дитяча пісня, скажімо, англійською мовою.

– Медіаосвітня технологія «IDEAL» («*Identification. Deal with choices. Estimation. Act. Learning*»), кожна з букв є кроком до вирішення поставленої проблеми – побачити проблему, проаналізувати її, виділити аспекти, оцінити і вибрати способи рішення.

– *Д. Навчально-ситуативні медіаосвітні технології з аудіо-візуальною опорою.*

– Медіаосвітня технологія «Театралізовано-ситуативне заняття» – створення різних аудіовізуальних медіатекстів (короткометражних фільмів, радіо/телепередач, комп'ютерної анімації тощо) за заздалегідь написаним планом і міні-сценарієм. Тут цікавим є розподіл між студентами ролей журналістів, режисерів, операторів, дизайнерів, акторів міні-сценаріїв і сценарних епізодів, ведучих та учасників телепередач тощо; репетиційний період і практичне створення медіатексту іноземною мовою.

– Медіаосвітня технологія «WEB-Портфоліо» (Веб-портфель, веб-портфоліо, E-Folio) – це веб-сайт, на якому відображаються освітні результати, результати виконання лабораторних робіт, проєктних завдань, спільної діяльності.

Імітаційно-компілятивні медіаосвітні технології

Тут навчально-пізнавальна діяльність побудована як наслідування зразку та ігрових технологій.

Е. Імітаційно-компілятивні технології з візуальною опорою (Онкович, 2007).

– Медіаосвітня технологія «Картина за вікном» («*Picture out of the Window*»), – суть її в тому, що студентам пропонується заглянути у вікно і описати, що вони бачать. Потім можна запропонувати чи продовжити історію далі, або ж змодельовати початок, спілкуючись при цьому тільки іноземною мовою.

– Медіаосвітня технологія «Рекламний агент» («*Editing Director*») пропонується прочитати оголошення в студентській газеті та відібрати з наявних претендентів учителів для роботи у школі. Завдання може бути ускладнене, якщо дати типи шкіл – спеціалізована школа, ліцей, гімназія, або етап навчання – вчитель для молодшої школи, середньої чи вищої школи.

– Медіаосвітня технологія «Газетний кіоск» («*Newsstand*») дозволяє майбутнім учителям дізнатися як познайомити дітей з деякими поняттями медіасвіту (рубрика, малюнок-символ, юний кореспондент, редакція тощо), навчитися орієнтуватися в матеріалах преси для дітей іноземною мовою (Groff, Mouza, 2008).

Є. Імітаційно-компілятивні технології з аудіо опорою.

– Медіаосвітня технологія «Погодсья чи не погодсья» («*Agree or disagree*») – студенти прослуховують інтерв'ю з вчителями ІМ у різних класах, які описують, як вони проводять уроки іноземної мови у початковій школі.

Ж. Імітаційно-компілятивні технології з аудіо-візуальною опорою.

– Рольова медіа-гра «Дубляж» («Dub») – заздалегідь треба підготувати фрагменти з телепередач, фільмів іноземною мовою, які висвітлюють проблеми шкільної освіти. Студенти «приміряють» на себе роль директора школи, вчителя ІМ з великим досвідом, методиста, студента-практиканта тощо і починають працювати над озвучуванням свого уривка. Відпрацювавши свою роль без звуку, необхідно включити відео у реальному режимі, де виступають реальні учасники. У майбутнього вчителя ІМ є можливість порівняти свої висловлювання, коли він був в ролі вибраного ним героя, зі справжніми висловлюваннями, погодитися чи не погодитися з ними (Онкович, 2007; Деньгаєва, 2015).

– Медіаосвітня технологія «Добре і погано» («Good and Bad») (наприклад, відео фрагмент “The Beauty and the Beast”, тема «Я, моя сім’я та друзі», 3-й клас) допоможе усвідомити які позитивні і негативні сторони характеру можуть мати різні герої мультфільму і більш критично ставитися до них.

– Медіаосвітня технологія «Музичний редактор» («Music Editor») підбір музичного супроводу до знайомих відеофрагментів.

Отже, як бачимо, система медіаосвітньої підготовки вчителя ІМ – безумовно важливий і складний процес, він постійно знаходиться в розвитку і вдосконаленні, як і самі інформаційні технології; він містить такі компоненти: вивчення теоретичної і методичної бази медіаосвіти (український та зарубіжний досвід); ознайомлення з набутим досвідом медіаосвіти в сучасному освітньому просторі; оволодіння практичними навичками, вміння користуватися і швидко знаходити відповідні інформаційні джерела іноземною мовою.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Тож, проаналізувавши у ході роботи різні підходи та класифікації медіаосвітніх технологій як однієї з педагогічних умов формування медіаграмотності майбутніх учителів іноземної мови, доходимо висновку, що для того, щоб досягти таких високих показників, виникають певні труднощі: це і брак знань самих вчителів ІМ і викладачів, і проблеми з технічним обладнанням, і небажання йти в ногу з часом, і фінансова ситуація, в якій опиняються освіта та й загалом вся культура через постійний брак недофінансування. Але перспективи з якісного та ефективного застосування медіатехнологій в освіті є очевидними – науковий прогрес студентів, учителів, а відтак і цілої держави.

У перспективі вбачаємо подальше практичне впровадження медіаосвітніх технологій в освітній процес закладів вищої освіти України, зокрема в ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», з метою отримання результатів дослідження.

ЛІТЕРАТУРА

- Биндас, О. М. (2020). Специфіка понять «медіаграмотність», «медіакомпетентність» та «медіаосвіта» в підготовці вчителів іноземних мов. *Освіта та педагогічна наука*, 3 (175), 20-30.
- Деньгаєва, С. В. (2015). Медіаосвітні технології як засіб формування професійної компетентності майбутнього вчителя іноземної мови. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки*, 4, 26-30. Взято з http://nbuv.gov.ua/UJRN/VZhDUP_2015_4_7.
- Іць, С. В. (2013). *Педагогічні медіатехнології у професійній підготовці майбутнього вчителя іноземної мови*. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка.
- Онкович, Г. В. (2007). Технології медіаосвіти. *Вища освіта України*, 3(5), 357-363.
- Bester, G. & Brand, L. (2013). The effect of technology on learner attention and achievement in the classroom. *South African Journal of Education*, 33(2), 1-15.
- Groff, J. & Mouza, C. (2008). A Framework for Addressing Challenges to Classroom Technology Use. *AACE Journal*, 16(1), 21-46.

REFERENCES

- Bester, G. & Brand, L. (2013). The effect of technology on learner attention and achievement in the classroom. *South African Journal of Education*. 33(2), 1-15.
- Byndas, O. M. (2020). Spetsyfika poniat «mediahramotnist», «mediakompetentnist» ta «mediaosvita» v pidhotovtsi vchyteliv inozemnykh mov [Specificity of the Concepts «Media Literacy», «Media Competence» and «Media Education» in the Foreign Language Teachers Training]. *Osvita ta pedahohichna nauka [Education and Pedagogical Sciences]*, 3 (175), 20-30 [in Ukrainian].
- Diengayeva, S. V (2015). Mediaosvitni tekhnolohiyi yak zasib formuvannya profesiynoyi kompetentnosti maybutn'oho vchytelya inozemnoyi movy [Media educational technologies as a means of forming the professional competence of a future foreign language teacher]. *Bulletin of Zhytomyr Ivan Franko State University. Pedagogical sciences*, 4, 26-30. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/VZhDUP_2015_4_7 [in Ukrainian].
- Groff, J. & Mouza, C. (2008). A Framework for Addressing Challenges to Classroom Technology Use. *AACE Journal*, 16(1), 21-46.
- Its, S.V. (2013). Pedahohichni mediatekhnolohiyi u profesiyniy pidhotovtsi maybutn'oho vchytelya inozemnoyi movy [Pedagogical media technologies in the professional training of future foreign language teacher]. Zhytomyr: ZhSU Publishing House. Ivan Franko [in Ukrainian].
- Onkovich, GV (2007). Tekhnolohiyi mediaosvity [Media educational technologies]. *Higher education in Ukraine*, 3(5), 357-363 [in Ukrainian].

MEDIA EDUCATIONAL TECHNOLOGIES AS A PEDAGOGICAL CONDITION FOR MEDIA LITERACY FORMATION OF FUTURE FOREIGN LANGUAGE TEACHERS

Olena Byndas,

candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Romano-Germanic Philology, Luhansk Taras Shevchenko National University

The article, based on the analysis of current research and works of domestic and foreign scientists and practitioners, defines media educational technologies as a means of educational process using periodicals, radio, television, cinema, as well as software and hardware devices that provide collection, processing, accumulation, storage and transmission of information in different languages.

The purpose of the article is to theoretically substantiate the importance of media educational technologies as one of the pedagogical conditions for the media literacy formation of future foreign language teachers. Media educational technologies define the role of a foreign language teacher as a model, an expert of thought processes, a skilled user of modern educational technologies, knowledge and the role of a student who should learn from these demonstrations a set of techniques and methods which they will be able to use to gain knowledge. Thus, the teacher develops himself/herself and helps the students.

In the course of the work, various ways of media educational technologies classification are considered. However, for this study there is only one necessary and relevant, the one that will open up greater opportunities for the use of the latest information technologies at foreign language lessons.

After analyzing different approaches and classifications of media educational technologies as one of the pedagogical conditions for the formation of media literacy of future foreign language teachers, the author concludes that in order to achieve such high performance, there are some difficulties: a lack of knowledge of foreign language teachers and pedagogues, problems with technical equipment, the unwillingness to keep up with the times, and the financial situation in which education and the whole culture find themselves due to the constant lack of underfunding. But the prospects for high-quality and effective use of media technologies in education are obvious – the scientific progress of students, teachers, and hence the whole country.

Keywords: means, media educational technologies, classes, student, foreign language teacher, speaking foreign language.

Надійшла до редакції 17.06.2020 р.